

دوشنبه ۲۳ بهمن ۱۴۰۲ - سال هفتم - شماره ۱۸۵۵

زیست دریا

روزنه

۵ خط انتقال آب دریا به فلات مرکزی ایران چقدر پیشرفت دارد؟

سختگوی صنعت آب با تشریح پیشرفت ۵ خط انتقال آب دریا به فلات مرکزی گفت: تامین نیاز شرب و صنایع اولویت اصلی خطوط انتقال آب از دریا به فلات مرکزی است.

به گزارش اقتصاد سرآمد، عیسی بزرگ‌زاده با اشاره به اهمیت نقشه راه آب در راستای متنوع‌سازی منابع آبی کشور، اظهار داشت: منابع آب نامتعارف نظیر آب دریا یا پساب تصفیه‌شده از جمله منابعی است که در نقشه راه آب، بار قابل توجهی از نیاز را به دوش خواهد کشید. سختگوی صنعت آب با اشاره به برنامه کو‌تاه مدت توسعه استفاده از آب دریا گفت: ۵ خط آب دریا هم اکنون در حال فعالیت است که پس از اتمام کامل عملیات اجرایی سالانه ۸۲۰ میلیون متر مکعب آب به فلات مرکزی منتقل می‌کنند.

وی افزود: البته این خطوط برای فلات مرکزی است و برنامه توسعه شیرین‌سازی آب برای تغذیه نوار ساحلی کشور نیز در دستور کار است.

بزرگ‌زاده در تشریح پیشرفت فیزیکی طرح‌های انتقال آب از دریا به فلات مرکزی گفت: خط اول موسوم به واسکو ۹۷٫۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارد، خط اصفهان ۶۴ درصد پیشرفت فیزیکی ثبت کرده است، خط فارس در فاز اول ۱۷ درصد پیشرفت فیزیکی دارد، و دو خط کریدور شرق و خط دوم واسکو نیز به ترتیب ۱۳ و ۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارند.

این مقام مسئول تأکید کرد: تامین نیاز شرب و صنایع اولویت اصلی خطوط انتقال آب از دریا به سمت فلات مرکزی است.

بزرگ‌زاده بیان کرد: همان‌طور که گفتم، تامین از منابع آب نامتعارف نظیر دریا یکی از راهکارهای پیش روی ماست و اقدام سمت مصرف برای صرفه‌جویی در مصارف شرب و کشاورزی با ابزارهای نوین نظیر هوشمندسازی کنتورها در دستور کار قرار گرفته است.

ناوگروه رزمی ۹۴ نیروی دریایی ارتش به کشور بازگشت

ناوگروه رزمی ۹۴ نداجا به سرفرماندهی ناوشکن البرز پس از ۹۱روز مأموریت و سپری کردن بیش از ۱۲هزار کیلومتر دریانوردی در اسکله منطقه یکم امامت نیروی دریایی ارتش پهلو گرفت.

به گزارش اقتصاد سرآمد، ناوگروه رزمی ۹۴ به سر فرماندهی ناوشکن البرز پس از ۹۱روز مأموریت و سپری کردن بیش از ۱۲ هزار کیلومتر دریانوردی، در راستای دفاع از منافع ملی و تامین امنیت خطوط مواصلاتی کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران در خلیج عدن و دریای سرخ، صبح امروز با استقبال امیر دریادار دوم حسین حسینی فرمانده قرارگاه مقدم ناوگان جنوب و نیز فرمانده منطقه یکم امامت نداجا و جمعی ار مسئولان در اسکله منطقه یکم امامت نداجا پهلو گرفت، امیر دریادار دوم حسین حسینی فرمانده قرارگاه مقدم ناوگان جنوب، حضور مستمر نیروی دریایی ارتش در دریای سرخ و خلیج عدن را ضامن تسلط اطلاعاتی و عملیاتی کشور دانست و تصریح کرد: حضور فعال ناوگروه رزمی ۹۴ نداجا در شرایط خاص حاکم بر منطقه در خلیج عدن و دریای سرخ حائز اهمیت است و همین حضور و اسکورت کشتی‌های تجاری و نفتکش ایرانی در آن منطقه، ایجادکننده امنیت برای منابع و منافع جمهوری اسلامی ایران در آبهای آزاد و بین‌المللی است.

وی، نقش خانواده کارکنان در تحمل دوری و اداره خانه و فرزندان در غیاب هم‌زمان را بسیار مهم دانست و اظهار داشت: زحمات خانواده‌ها در ساحل کم‌اهمیت‌تر از مأموریت کارکنان در آب‌های آزاد و بین‌المللی نیست و فرماندهی معظّم کل قواء در دیدار با خانواده کارکنان ناوگروه ۸۶ بر این مهم تأکید داشتند و پشتوانه موفقیت در مأموریت‌ها را صبر و استقامت خانواده‌ها دانستند.

فرمانده قرارگاه مقدم ناوگان جنوب، حضور در راهپیمایی یوم الله ۲۲ بهمن و شرکت در انتخابات را وظیفه شرعی دانسته و تأکید کرد: حضور در راهپیمایی یوم الله ۲۲ بهمن و شرکت در انتخابات، تکلیف شرعی و وظیفه عمومی است.

در ادامه، ناخدا دوم علی خزایی فرمانده ناوگروه رزمی ۹۴ نداجا در ارائه گزارش دریانوردی این مأموریت، اجرایی کردن دستورات فرماندهی معظّم کل قوا در راستای حفظ و حراست از منافع و منابع جمهوری اسلامی ایران در آب‌های آزاد و به‌هتزاز در آوردن پرچم کشورمان در دریاهای بین‌المللی را از اهداف ناوگروه رزمی ۹۴ توصیف و خاط‌نشان کرد: در طول دریانوردی، همواره آمادگی خود را برای اجرای هر گونه عملیات در شرایط خاص بنابه دستورات سلسله مراتب فرماندهی حفظ کردیم.

گروه زیست دریایی – امید عباسی –

تالابی کشور در اعتراض به روند تخریب اسفناک تالاب‌های کشور هم‌زمان با مناسبت روز جهانی تالاب‌ها، بیانیه داده‌ای صادر کردند. در این بیانیه ضمن برشمردن برخی از کارکردهای تالاب‌ها، به عواقب اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی خشکاندن این اکوسیستم‌های بارزش، اشاره‌شده و نکته‌نظرهایی در مورد راهکارهای برون رفت از این سوء مدیریت‌ها شده است. این بیانیه که در ادامه‌ی سه نشست تخصصی، در شهرهای رامسر، تهران و بندر خمیر، که با حضور نمایندگان تشککل‌های تالایی از سراسر کشور، برگزار شده بود، تنظیم و هم‌زمان با روز جهانی تالاب‌ها از طریق شورای هماهنگی شبکه تشککل‌های محیط زیست و منابع طبیعی کشور منتشر شده است.

مهمترین محورهای این اعلامیه‌بدین شرح است:

مسئولیت قانونی نهادهای مسئول – مشارکت حداکثری و فعال همه ذینفعان در تدوین برنامه‌های مدیریت و احیای تالاب‌ها –
اعتراض به تقلیل ماهیت پیچیده سامانه‌های آبی به توزیع و مصرف، تعرض به مالکیت عمومی و کالایی شدن عرصه‌های ملی –
ناکارآمدی و ابهام در طرح‌های مدیریت و احیاء –
تدوین برنامه ملی سیپا– لزوم شفافیت و دسترسی آزاد به اطلاعات–
لزوم توجه به و فرهنگ، زبان و دانش جوامع محلی، به‌عنوان حافظان تاریخی تالاب و اثرگذارترین عامل پایداری تالاب‌ها –
استقلال مرکز منطقه‌ای کنوانسیون رامسر و تقویت دیپلماسی محیط زیستی –
لزوم تعیین متناسب و تخصیص عاقلانه حق‌آبه‌های تالاب‌ها –
لزوم تولید محتوای درست و ارتقاء آگاهی‌های عمومی

مشروح بیانیه تشککل‌های تخصصی تالابی و شبکه سازمان‌های مردم نهاد منابع طبیعی و محیط‌زیست کشور به مناسبت روز جهانی تالابی را با هم مرور می‌کنیم:

پیش از آن‌که یک رویای جمعی به کابوس ملی تبدیل شود به نام هستی بخش

«ای که دستم می‌رسد کاری بکن – پیش از آن‌کز تو نیاید هیچ کار»

آنچه امروز به عنوان بحران محیط‌زیست با پیامدهایی چون تخریب سرزمین، آلودگی‌های محیط‌زیستی، کاهش سازگاری و تاب‌آوری جوامع انسانی، به خطر افتادن امنیت غذایی، خشک‌شدن تالاب‌هایی مانند هامون، ارومیه و بختگان، هجوم ریزگردها در بیشتر نقاط کشور، از جمله استان‌های خوزستان و سیستان و بلوچستان و حتی استان‌های سرسبز ی چون مازندران و گلستان، خود را به اسفناک‌ترین حالت ممکن نشان می‌دهد و بحران‌های اجتماعی، اقتصادی، اکولوژیکی، بهداشتی و سلامتی زیادی را به دنبال دارد، پیامد چند دهه کم‌توجهی به چرخه‌های طبیعی و آموزه‌های سازگار با قوانین طبیعت بوده است و علاوه بر وارد کردن خسارت جبران‌ناپذیر به طبیعت، منافع ملی را نیز در معرض تهدید قرار می‌دهد. برای غلبه بر این چالش‌ها نیاز است که سیاست‌های کلان و برنامه‌های اجرایی را بر اساس نیازها و ظرفیت بوم‌شناسی کشور و احیاء اکوسیستم‌ها، بنانهاد و این مهم را، نه خواسته‌ای لوکس و غیر ضروری، بلکه یک ضرورت و امر حیاتی به شمار آورد.

تالاب‌ها نیز به عنوان زیستگاه‌های پیچیده، حساس و بسیار خاص که ارزش‌ها و خدمات اکوسیستمی بسیار متنوعی ارائه می‌دهند و نقش بسیار مهمی در پایداری تنوع زیستی و معیشت پایدار، کیفیت زندگی و حتی سلامت مردم بومی و جوامع محلی و سایر گروه‌های مردمی در سطح محلی و ملی دارند از روند تخریب دور نبوده و در حال حاضر از وضعیت نامناسبی برخوردار نیستند. کنوانسیون رامسر نیز با توجه به اهمیت این اکوسیستم‌های حیاتی و اهمیت حفاظت و احیا آنها شکل گرفته و از آنجایی که مفاد آن با سایر کنوانسیون‌های محیط‌زیستی مانند تنوع زیستی، تغییر اقلیم و کنوانسیون بین‌المللی بیابان‌زدایی و مقابله با اثرات خشکسالی ارتباط مستقیم دارد بنابراین اجرای مسئولانه مفاد این کنوانسیون نیز ضرورت داشته و نیاز است تا تمام ارگان‌های ذی‌ربط در قوه قضاییه، قوه مقننه و قوه مجریه از جمله سازمان حفاظت محیط‌زیست، وزارت خانه‌های جهاد کشاورزی، نیرو، صمت، نفت، کشور، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، کار و رفاه اجتماعی، سازمان بنادر و کشتیرانی، سازمان‌های زیرمجموعه و سایر ذینفعان کلیدی توجه و تلاش معناداری برای هم‌افزایی بیشتر و اجرایی شدن مفاد این کنوانسیون و دستیابی به اهداف آن مبذول دارند. تشککل‌های تالایی کشور به منظور تبادل تجربه و هماهنگی‌های بیشتر برای نقش آفرینی در این مهم، نشست‌های حضوری و مجازی مختلفی را در سال ۱۴۰۲ برگزار کرده و طی بحث و گفتگو درخصوص وضعیت تالاب‌ها، تجربه‌های موفق و ناموفق، بررسی چالش‌ها و فرصت‌ها، ضمن قدردانی از تمام تلاش‌های انجام‌شده آنها را کافی ارزیابی نکرد و نگویای خود را از روند افزایشی تخریب و روند بسیار کند احیاء تالاب‌ها بیان داشته است. این تشککل‌ها به مناسبت روز جهانی تالاب‌ها با تأکید بر شعار «حیات انسان و تالاب‌ها در هم آمیخته است» موارد زیر را اعلام می‌نمایند:

یکم- تأکید بر مسئولیت قانونی نهادهای مسئول

با توجه به مسئولیت قانونی ارگان‌های مختلف شاسال قوه قضاییه، قوه مقننه و قوه مجریه از جمله سازمان حفاظت محیط‌زیست، وزارت خانه‌های جهاد کشاورزی، نیرو، صمت، نفت، کشور، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی،

کار و رفاه اجتماعی، سازمان بنادر و کشتی‌رانی، سازمان‌های زیرمجموعه و سایر ذینفعان کلیدی در امر حفاظت و احیاء تالاب‌های ایران، این مهم مسئولیت اجرایی یک نهاد نبوده و ترک فعل هریک از این گروه‌ها آثار مخرب جبران‌ناپذیری بر پایداری سرزمین دارد، بنابراین ضروری است تا هریک از این ارگان‌ها به صورت جداگانه و در تعامل با یکدیگر به وظایف قانونی خود عمل نمایند.

دوم- مشارکت حداکثری و فعال همه ذینفعان در تدوین برنامه‌های مدیریت و احیای تالاب‌ها

سیاست‌های کلان و راهبردی کشور برای حفاظت از تالاب‌های ایران و بهره‌برداری از خدمات اکوسیستمی و احیاء این زیست‌بوم‌های حیاتی در فرآیندی جامعه محور، طبیعت محور و مشارکتی و با حضور حداکثری ذی‌نفعان و ذی‌حقان، مورد بازنگری و اصلاح قرار گیرد تا هم‌افزایی واقعی میان نهادهای مسئول فوق‌الذکر به همراه موسسات علمی و پژوهشی، دانشگاهیان، سازمان‌های مردم نهاد تخصصی، نمایندگان از مردم بومی و جوامع محلی اطراف تالاب‌ها و سایر بهره‌برداران صورت پذیرد.

سوم- اعتراض به تقلیل ماهیت پیچیده سامانه‌های آبی، به توزیع و مصرف، تعرض به مالکیت عمومی و کالایی شدن عرصه‌های ملی

حکمرانی تقلیل‌گرا که ماهیت چندوجهی و پیچیده سامانه‌های آبی از جمله رودخانه‌ها و تالاب‌ها را صرفا به کمیت آب برای توزیع و مصرف تنزل داده و موجب بحران شدید آبی کشور در تمامی حوضه‌های آبریز شده بود، اخیرا رویکرد جدیدی در مبحث قانون‌گذاری اختیار کرده که بیم آن می‌رود، وضعیت موجود را به مراتب وخیم‌تر سازد. نمونه‌هایی از این جریان قانون‌گذاری را می‌توان در ارائه لوایح گوناگون در سال‌های اخیر و همچنین اشارات موجود در برنامه هفتم ملاحظه نمود: در این رویکرد نوعی تعرض و وهن مالکیت عمومی بدنه‌های آبی از جمله رودخانه‌ها و تالاب‌ها به چشم می‌خورد و مسیرهایی

هفتم – لزوم توجه به و فرهنگ، زبان و دانش جوامع محلی، بعنوان حافظان تاریخی تالاب و اثرگذارترین عامل پایداری تالابها

جوامع بومی و محلی به عنوان حافظان تاریخی تالاب‌ها، اثرگذارترین عامل پایداری این اکوسیستم‌ها بوده و خواهند بود. این گروه از دانش بومی آزمون و خطا شده‌ای بهره‌مند هستند که می‌توان با تلفیق آن با علم نوین شرایط احیاء و بازسازی تالاب‌ها را فراهم نمود. از اینرو ضروری است تا موضوعات مرتبط با جوامع بومی و محلی – به عنوان کلیدی‌ترین گروه ذی‌نفع – موضوعیت جدی پیدا کرده و از مشارکت فعال و معنادار آن‌ها بهره‌برداری گردد. همچنین از زیسان و فرهنگ بومی آن‌ها به عنوان میراث ناملموس در بهبود اکولوژی تالابی استفاده شود.

هشتم – استقلال مرکز منطقه‌ای کنوانسیون رامسر و تقویت دیپلماسی محیط زیستی

با عنایت به اینکه ایجاد مرکز منطقه‌ای رامسر در مرکز و غرب آسیا، به پیشنهاد جمهوری اسلامی ایران و مشارکت کشورهای منطقه در هشتمین نشست کنوانسیون رامسر، مصوب و به عنوان نخستین مرکز منطقه‌ای با ساختاری مستقل و چارچوبی مشخص در شهر رامسر شروع به کار کرد؛ توصیه می‌شود با بازگشت به چارچوب اصلی، اقدامات لازم در راستای استقلال این مرکز و بهره‌گیری از ظرفیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی به‌ویژه استفاده از امکانات شبکه همکاری اعضاء و معرفی پروژه‌های موفق تالابی در کشورهای عضو از این ظرفیت علاوه بر بهبود وضعیت تالاب‌ها به منظور تقویت دیپلماسی عمومی ایران در عرصه بین‌المللی نیز بهره‌برداری شود.

نهم – لزوم تعیین متناسب و تخصیص عاقلانه حق‌آبه‌های تالاب‌ها

بدیهی است وضعیت موجود تالاب‌های کشور بدون دریافت حقابه‌ها با شرایطی به مراتب بدتر در آینده نزدیک مواجه خواهد شد و به‌جران‌هایسی همچون مهاجرت و امنیت زیستی دامن خواهد زد و این مهم با توجه به تعیین نامتناسب

جداگانه از طریق توافقنامه‌های بدیع و بسالایجه‌پراکنی‌ها و جهش برای تبدیل آن‌ها به مالکیت دولتی و شرکتی ترسیم شده است. بدیهی‌است این رویکرد در تداوم تخریب ابعایی طبیعی، منجر به کالایی شدن عرصه‌های ملی و انحطاط بیش از پیش محیط‌زیست کشور و اکوسیستم‌های آبی خواهد شد.

دهم – لزوم تولید محتوای درست و ارتقاء آگاهی‌های عمومی

با عنایت به انتشار مطالب غیرموثق و شایعات متعدد در خصوص آب و تالاب، نظیر ابرزدی و سایر دلایل کاهش بارش و خشکیدن تالاب‌ها، که شائبه جهت‌دار بودن به نفع برخی جریان‌های سوء استفاده‌کننده از منابع طبیعی کشور را دارد، لازم است از بیان و دامن زدن به ایسن گونه‌نظره‌های غیرکارشناسی و غیر ضروری که جامعه را از اصل موضوع و روش‌های رفع مشکلات منحرف می‌نماید، اجتناب ورزیده و با تولید محتوای درست، مبتنی بر پژوهش‌های علمی، ارتباط میان تخریب اکوسیستم‌ها و دست‌اندازی در چرخه‌های اکولوژیکی آب و پیامدهای آن را به شکل قابل درک برای عموم مردم تشریح نموده و آگاهی‌های عمومی را بر اساس واقعیت‌های موجود ارتقاء بخشیم.

شبکه سازمان‌های مردم نهاد منابع طبیعی و محیط زیست کشور بیانیه فدراسیون کوهنوردی در مورد روز جهانی تالابها

اگر باران به کوهستان نبارد، به سالی دجله گردد خشک رودی یکی از موضوعات بسیاری مهم در حفاظت و احیای تالابها که معمولاً مغفول می‌ماند بحث عدم توجه به حوضه و تمرکز بر حوض است، سرچشمه‌ی حوضه‌های آبریز، کوهستان‌ها هستند و حفاظت از این سرچشمه‌های حیات، وظیفه‌ای اکارناپذیر است، از این رو بسیار خرسندیم که؛ فدراسیون کوهنوردی در اقدامی بسیار هوشمندانه و آینده‌نگرانه، اقدام به

احساس مسئولیت سازمان‌های مردم‌نهاد منابع طبیعی

و محیط‌زیستی؛ «روزنامه‌دریایی سرآمد» منتشر می‌کند

ناکارآمدی و ابهام در طرح‌های مدیریت واحیاء تالاب‌ها

بیانیه ۱۰ماده‌ای در اعتراض به روند تخریب تالاب‌های کشور

صدر بیانیه‌ای بمناسبت روز جهانی تالابها نموده و بر اهمیت حفاظت از کوهستانها با رویکرد کمک به احیای تالابها تاکید کرده است.

خانه فعالین محیط زیست این حرکت شایسته را ارج نهاده و این بیانیه را بازنشر میکند، باشد که الگویی برای سایر حوزه‌ها، جهت پرداخت تخصصی به موضوعات بین رشته‌ای شود.

حیات انسان و تالاب‌ها در هم آمیخته است

بر اساس گزارش روزنامه دریایی سرآمد، در همین رابطه کمیته حفظ محیط زیست کوهستان فدراسیون کوه نوردی نیز بیانیه ای صادر کرده است که بدین شرح است:
تالاب که در زبان انگلیسی wetland خوانده می‌شود، نام عمومی مکان هایی است که آب عامل اصلی تشکیل دهنده محیط زیست آن باشد. تالاب‌ها به‌عنوان اکوتون تلقی می‌شوند. اکوتون‌ها مناطق گذرگاهی بین دو یا چند جامعه متمایز با محیط زیست آبی و خشکی به شمارمی‌آیند که غرقابی شدن خاک باعث بوجود آمدن پوشش گیاهی ویژه‌ای می‌شود. بر خلاف رشد و آگاهی مردم و کشورها نسبت به اهمیت محیط های طبیعی به ویژه تالاب‌ها هنوز درک واقعی از کارکرد و اهمیت این زیستگاه‌های حیاتی و متنوع بسیار پایین است. تالاب‌ها را می‌توان شاهکار خلقت به شمار آورد.

به جرأت می‌توان گفت درمجموعه چهره‌های محیط طبیعی زمین کمتر زیستگاهی می‌توان تا بدین پایه با اهمیت پیدا کرد که تا بدین حد در مورد آن‌ها غفلت شده باشد. در واقع می‌توان تالاب‌ها را از جمله نظام‌های حیات بخشی به حساب آورد که معلقا جایگزین ندارند.

درون تالاب‌ها ی شمار حیات و زندگی دیده می‌شود. این تالاب‌ها هستند که از انبوه گونه‌های پرندگان، پستانداران، خزندگان، دوزیستان، ماهیان و بی مهرگان حمایت می‌کنند. به طور مثال، از بین ۲۰ هزار گونه مختلف ماهی که در سطح جهان یافت‌شده‌اند، بیش از ۴۰ درصد آن‌ها در آب‌های شیرین (تالاب‌های طبیعی) زندگی می‌کنند. تالاب‌های طبیعی را به عنوان ذخیره گاه‌های بسیار مهمی از مواد ژنتیکی (وراثی) گیاهی نیز محسوب می‌کنند.

متأسفانه چند سالی می‌شود که چپ و راست، از هر طرف می‌شنویم که تالابی در نقطه‌ای از کشور خشک‌شده یا نفس‌های آخرش را می‌کشد؛ در حالی‌که عمر بیشتر تالاب‌ها در کشورمان به چند هزار سال می‌رسد و در تمام این سسال‌ها کمتر پیش آمده تالابی خشک شود و تنوع زیستی‌اش نابود شود. از آن طرف هم علاوه بسر تغییرات آب و هوایی و گرم‌شدن هوا، گرد و غبار‌های محلی را می‌بینیم که جدای از مشکل ریزگردها، کشورهای همسایه، حالا در بیشتر شهرها، نفس‌مان را بریده است؛ نمونه‌اش را می‌توان در افزایش شاخص‌های آلودگی هوا و توفان‌های گرد و غبار که گاه و بی‌گاه مهمان شهرهایمان می‌شود، ببینیم. با این شرایط می‌شود حدس زد که خشک شدن تالاب‌ها، به عنوان محیطی غنی از تنوع گیاهی و جانوری، چطور می‌تواند چرخه طبیعت را برهم زده و آسیب‌های جبران‌ناپذیری به ما بزند.

چهارنماینده مقیم سازمان ملل متحد در ایران اعتقاد دارد که در یک قرن گذشته دو سوم تالاب‌های دنیا از بین رفته‌اند و اکنون فقط ۳۳درصد از کل تالاب‌های ۱۰۰ سال گذشته باقی‌مانده است. ایران، بنیان‌گذار اولین و مهم‌ترین کنوانسیون حفاظت

و مدیریت نامعقول تخصیص حقابه‌ها و انتقال بهینه آن به تالاب‌ها، ضرورت مشارکت واقعی و مسئولانه کلیه بخش‌های دست‌اندرکار مرتب‌طای به مدیریت تالاب‌ها را برای تخصیص واقعی و انتقال کامل و بدون چالش حقابه تالاب‌ها بیش از پیش آشکار می‌سازد.

کوهستان و نقش آن در تامین آب

در این میان کوه‌ها با این‌که تنها ۵/۱ درصد سطح خشکی‌های زمین را پوشانیده‌اند، بیش از نیمی از آب شیرین ساکنان کره خاکی را تأمین می‌کنند و نقش بسیار حیاتی‌شان در ایجاد تالاب‌های طبیعی و تغذیه‌ی آن دارند. با این وجود حفاظت زیست محیطی مناسبی در مورد آنها انجام نشده است. اگر این روند ادامه یابد منابع آب سطحی و زیر زمینی در جهان و بخصوص مناطق خشک و نیمه خشک مانند ایران، با خطر جدی مواجه خواهند شد.

با توجه به اهمیت حفظ تالاب‌ها و بحران‌ها به‌وجود آمده شعار جهانی اسمال «حیات انسان و تالاب‌ها در هم آمیخته است» گام‌گذاری شده، این روز با یک نگاه اجمالی به نوع و حجم فعالیت‌های کوه نوردی می‌توان متصور شد که در دراز مدت و با عدم دقت و برنامه‌ریزی نامناسب، دست‌اندازی بیش از حد به کوهستان‌ها و زیستگاه‌های بکر با مخاطرات زیادی از جمله تغییر مسیر آب‌های جاری شده از کوه‌ها بر اثر ایجاد پاکوب‌های متعدد مواجه گردیم. باید به این نکته توجه داشت که روستاها نزدیک‌ترین جوامع محلی به کوه‌ها و تالاب‌ها هستند و هر گونه آسیب به منابع طبیعی یاد شده سبب ایجاد مشکلات زنجیره‌ای خواهد شد که بخشی از طبعات آن را امروز هم شاهد هستیم. رفتار مسئولانه انسان‌ها در قبال فعالیت‌های زیستی خود باعث دوام پایدیر است، از این رو بسیار خرسندیم که؛ فدراسیون آیندگان خواهد شد.